

Arrest

nr. 157 379 van 30 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 13 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CASSIERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient bij schrijven van 23 maart 2004 een aanvraag in om verblijfsmachtiging op grond van oud artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 29 juni 2004 door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken onontvankelijk verklaard.

1.2. Verzoeker dient bij schrijven van 6 mei 2008 een aanvraag in om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 21 mei 2008 door de gemachtigde van

de minister van Migratie- en asielbeleid onontvankelijk verklaard. Het hiertegen ingestelde beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nummer 18 750 van 18 november 2008.

1.3. Verzoeker dient bij schrijven van 19 februari 2009 een tweede aanvraag in om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt op 24 augustus 2010 een beslissing waarbij de aanvraag zoals bedoeld in punt 1.3. onvankelijk wordt verklaard.

1.5. Verzoeker wordt bij vonnis met nummer 532 van 26 januari 2011 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden wegens diverse winkeldiefstallen.

1.6. Verzoeker wordt bij vonnis met nummer 1476 van 10 maart 2011 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar wegens brandstichting.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 4 mei 2012 een beslissing waarbij de aanvraag zoals bedoeld in punt 1.3. ongegrond wordt verklaard. Deze ongegrondheidsbeslissing wordt bij beslissing van 30 november 2012 ingetrokken. Inzake het tegen de ongegrondheidsbeslissing ingestelde beroep stelt de Raad bij arrest nummer 97 137 van 14 februari 2013 de afstand van geding vast.

1.8. Verzoeker dient bij schrijven van 12 december 2012 een derde aanvraag in om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 10 september 2013 een nieuwe beslissing waarbij de in punt 1.3. bedoelde aanvraag ongegrond wordt verklaard. Deze ongegrondheidsbeslissing wordt bij beslissing van 25 september 2013 – met rechtzetting bij schrijven van 7 oktober 2013, waarbij de correcte beslissingsdatum wordt weergegeven – ingetrokken.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 2 oktober 2013 andermaal een beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging zoals bedoeld in punt 1.3. ongegrond wordt verklaard.

1.11. Op 31 december 2013 treft de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“De heer, die verklaart te heten: J.S. (...) onderdaan van India

Alias:

Y.S. (...) onderdaan van India

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, uiterlijk op 30.01.2014

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°, verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort.”

1.12. Bij arrestnr. 154 427 van 14 oktober 2015 wordt de in punt 1.10. bedoelde beslissing vernietigd.

2. Over de gevolgen van het in punt 1.12 bedoelde arrest

De Raad gaat er gelet op dit arrest van uit dat verzoeker terugvalt op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (cf. punt 1.4). Verzoeker heeft derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over zijn aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Hij heeft op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een hiermee tegenstrijdig bevel om het grondgebied te verlaten dat getroffen werd op grond van de hoofdvaststelling dat hij zich op illegale wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of de afgifte van een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking van het bestreden bevel tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig gegeven werd of niet en of er sprake was van een gebonden bevoegdheid of niet (cf. RvV 23 oktober 2013, nr. 112 609, gewezen in AV). De beoordeling om een beslissing uit het rechtsverkeer te halen behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad (cf. RvS 2 juli 2014, nr. 10.626 (c)). Deze beoordeling dringt zich in casu op, gelet op het precair karakter van een verblijf onder attest van immatriculatie. Ook al betreft het maar een tijdelijke en preciaire verblijfsmachtiging, de waarde ervan kan niet geminimaliseerd worden door de verwerende partij (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575). De Raad merkt hierbij op dat niets de verwerende partij verhindert om opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren aan verzoeker indien zij desgevallend de in punt 1.3. bedoelde aanvraag opnieuw ongegrond verklaart.

Het ter terechtzitting gevoerde verweer dat de bestreden beslissing terecht werd genomen, gelet op de elementen die voorlagen op dat ogenblik, dat ze niet uit het rechtsverkeer kan worden gehaald op grond van elementen die zich afspelen na het treffen ervan en dat er een cassatieberoep aangaande deze kwestie hangende is bij de Raad van State, kan aan het voormelde geen afbreuk doen. Verwerende partij stelt ter terechtzitting nog dat er geen gedwongen uitvoering zal plaatsgrijpen van de bestreden beslissing zolang de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen hangende is, doch deze doelstelling is meer verzekerd bij een uit het rechtsverkeer halen van de bestreden beslissing dan via een onzekere intentieverklaring van de verwerende partij.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over het door verzoeker aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA